

Перспективами подальших досліджень є: визначення основних засобів подолання стигматизації; аналіз «мови ворожнечі» та стереотипів вітчизняних засобів масової інформації; поглиблення дослідження впливу таких публікацій на життя суспільства, формування його культури і моралі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Гоффман І. Стигма: Заметки об управлени испорченной идентичностью. URL: <http://www.e-reading.me/book.php?book=145155> (дата звернення 08.10.19).

2. Кабанов М., Бурковский Г. Редукция стигматизации и дискриминации психически больных. *Обозрение психиатрия и медицинская психология* 2000. С. 3–8.

3. Кнуф А., Эпов Л. Стигма: теория и практика. *Знание. Понимание. Умение*. 2006. № 3. С. 116–122.

Крістіна УЛІТІНА,

здобувачка першого (бакалаврського) рівня вищої освіти 2 курсу факультету дошкільної, спеціальної та соціальної освіти

Науковий керівник: **Марія ЗВЕРЯКА**

к.прикл.псих. та логопедії., асистент (БДПУ)

ПСИХОЛОГІЧНА ГОТОВНІСТЬ ДО ШКОЛИ ДИТИНИ З ПОРУШЕННЯМ МОВЛЕННЯ

Одним з основних завдань виховання та навчання дітей в закладах дошкільної освіти є формування у дітей готовності до навчання у школі. Готовність до шкільного навчання розглядається як певний рівень психологічного, а також інтелектуального та мовленнєвого розвитку дитини старшого дошкільного віку.

Під готовністю до шкільного навчання розуміється необхідний і достатній рівень психічного розвитку дитини для засвоєння шкільної програми в умовах навчання в колективі однолітків [1, с. 343].

Це питання розглядали такі вітчизняні та зарубіжні дослідники (Л. Божович, Л. Виготський, В. Котирло, В. Петровський, Д. Ельконін та інші).

Складовими компонентами психологічної готовності до школи є: особистісна (мотиваційна, комунікативна, емоційно-вольова) та інтелектуальна сфери [1, с. 343].

У теперішній час у зв'язку з введенням стандартів освіти та зростанням інтенсивності процесу навчання зросли вимоги до рівня готовності дітей, які йдуть до школи. Реформа системи освіти освітила проблеми у навчанні, вихованні, діагностиці та корекції дітей з порушеннями мовлення. У більшості випадків психолого-педагогічна допомога дітям з порушеннями мовлення надається не вчасно, не використовується сприятливий період для корекції, що призводить до формування більш тяжких порушень у період шкільного навчання (дисграфія та дислексія) та зростання термінів корекційно-розвиткової роботи. Ця проблема стосується як самої дитини з порушенням мовлення,

так і батьків та педагогів.

Нині, у сучасній педагогічній психології одним з напрямків, який найбільш розвивається – є проблематика «психологічна готовність до школи дитини з порушенням мовлення», її особистісна, мотиваційна готовність.

Необхідність своєчасної корекційної допомоги, з метою підготовки старших дошкільників до навчання у школі, їх психологічної готовності та забезпечення повноцінної освіти, найбільш повної реалізації потенційних можливостей, актуалізує питання вивчення та розробку актуальних методичних рекомендацій як для батьків, так і для педагогів, вихователів.

Констатувальний етап нашого дослідження передбачав використання наступних методів: спостереження, бесіда, тестові завдання за методикою Н. Павлова, Л. Руденко «Експрес діагностика в дитячому садку», що дозволило визначити рівень готовності дітей з дислалією до школи.

Доцільність використання завдань цієї методики полягає в тому, що вони виявляють такі компоненти готовності до школи, як розвиток дрібної моторики, розвиток мимовільної уваги, просторового сприймання, розвиток звуковимови, розвиток лексико-граматичної сторони мовлення, вміння виявляти причинно-наслідкові зв'язки у реченнях, навички виявлення закономірностей та обґрунтування свого вибору, виконання завдань дорослого та самостійне виконання завдань через зорове сприйняття[2].

Всього в експерименті взяло участь 4 дітей з дислалією, віком від 5 до 6,5 років. З них 2 дітей (50%) знаходяться на низькому рівні, на середньому рівні 0 дітей (0%), 2 дітей (50%) знаходяться на високому рівні.

Низький рівень свідчить про недорозвиток дрібної моторики, відсутність концентрації уваги на завданні, невміння виявляти причинно-наслідкові зв'язки у реченні, не виконання самостійно завдання через усне та зорове сприйняття, а саме графічного диктанту.

Високий рівень характеризується розвитком дрібної моторики, незважаючи на порушення звуковимови, вміння самостійно виконувати завдання, подані в усній формі, вміння виявляти причинно-наслідкові зв'язки у реченні, успішне самостійне виконання графічного диктанту.

Не дивлячись на різницю у віці, діти молодші за віком, з якими проводиться корекційно-розвиткова робота показали результат краще.

Високий рівень є показником готовності дитини до школи.

Низький рівень є показником того, що дитина не готова до школи.

Таким чином, ми дійшли висновку, що для того, щоб дитина з порушенням мовлення була готова до школи, необхідна розробка системи корекційно-розвиткових занять, яка на нашу думку допоможе подолати вище вказані труднощі.

ЛІТЕРАТУРА

1. Мартін А., Тарапака Н. Психолого-педагогічна готовність дітей старшого дошкільного віку до навчання в школі. Наукові записки Центральноукраїнського державного педагогічного університету імені Володимира Винниченка. Педагогічні науки. Кропивницький, 2013. Вип. 122. С. 337-347.

2. Павлова Н., Руденко Л. Экспресс-диагностика в детском саду: Комплект материалов для педагогов-психологов детских дошкольных образовательных учреждений. Москва: Генезис, 2008. 80 с.